

CSALÁDI

K A L A U Z

CSALÁDI

K A L A U Z

Kiadja
Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza
Salt Lake City, Utah

© 1992, 1999, 2001, 2006 Intellectual Reserve, Inc.
Minden jog fenntartva
Printed in Germany

Az angol eredeti jóváhagyva: 2/06
A fordítás jóváhagyva: 2/06
A *Family Guidebook* fordítása
Hungarian

Tartalom

„A család: Kiáltvány a világhoz”	IV
A család szervezete és célja	1
Az evangélium tanítása otthon	5
Családi kötelességek teljesítése	14
Vezetőségi képzés	18
Istentisztelet megtartása otthon (elszigetelt területeken élő családok számára)	19
Papsági szertartások és áldások	21
Egyházi anyagok beszerzése és családtörténeti információ felkutatása	29

„A család: Kiáltvány a világhoz”

1995-ben az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Tanácsa megjelentette „A család: Kiáltvány a világhoz” című kiáltványt. E kiáltvány azon tanok és gyakorlatok kijelentése és megerősítése, melyeket a próféták az egyház történelme során újra meg újra kinyilatkoztattak. Olyan tantételeket tartalmaz, amelyek elengedhetetlenül fontosak minden család boldogságához és jólétéhez. A családtagoknak tanulmányozniuk kell a kiáltványt, és annak tanításai szerint kell élniük!

„Mi, Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza Első Elnöksége és a Tizenkét Apostol Tanácsa ünnepélyesen kijelentjük, hogy a férfi és nő közötti házasságot Isten rendelte el, és a család központi szerepet játszik a Teremtő gyermekeinek örökkévaló sorsára vonatkozó tervében.

Minden emberi lény – férfi és nő – Isten képmására teremtett. Mindegyikük mennyei szülők szeretett lélekléleke vagy lélekleánya, és mint ilyenek, isteni természettel és rendeltetéssel rendelkeznek. Az ember neme alapvető jellemvonása az egyén halandó élet előtti, halandó és örökkévaló azonosságának, valamint rendeltetésének.

A halandó élet előtti birodalomban a lélekfiak és a lélekleányok Mennyei Atyjuként ismerték Istent és hódoltak Neki, és elfogadták tervét, melyen keresztül fizikai testhez és földi tapasztalatokhoz juthattak annak érdekében, hogy tovább fejlődhesse a tökéletesség felé, és végül az örök élet örökösiként elérjék isteni rendeltetésüket. A boldogság isteni terve lehetővé teszi, hogy a családi kötelékek a síron túl is megmaradjanak. A szent templomokban elérhető

szent szertartások és szövetségek lehetővé teszik az egyének számára azt, hogy visszatérjenek Isten jelenlétébe, a családok számára pedig, hogy az örökkévalóságra egyesüljenek.

Az első parancsolat, melyet Isten Ádámnak és Évának adott, arra a bennük rejlő lehetőségekre vonatkozott, hogy ők egyszer, mint férj és feleség, szülőkké válhatnak. Kijelentjük, hogy Isten gyermekeinek adott azon parancsolata, mely szerint sokasodjanak és töltsék be a földet, még mindig érvényben van. Továbbá kijelentjük, hogy Isten megparancsolta, hogy csak olyan férfi és nő között használható a szent nemző erő, akik mint férj és feleség törvényes házasságot kötöttek.

Kijelentjük, hogy a halandó élet megteremtésének módját Isten jelölte ki. Megerősítjük az élet szent voltát, és Isten örökkévaló tervében játszott fontos szerepét.

Mind a férjnek, mind a feleségnek komoly kötelessége, hogy szeressék egymást és törődjenek egymással, valamint gyermekeikkel. »Az Úrnak öröksége, a fiak [gyermekek]« (Zsolt. 127:3). A szülők szent kötelessége,

hogy gyermekeiket szeretetben és igazságban neveljék, gondoskodjanak fizikai és lelki szükségleteikről, arra tanítsák őket, hogy szeressék és szolgálják egymást, betartsák Isten parancsolatait, és bárhol is éljenek, az ország törvényeinek engedelmeskedő állampolgárok legyenek. A férfiak és feleségek – anyák és apák – felelni fognak Isten előtt ezen kötelezettségek teljesítéséért.

A családot Isten rendelte el. A férfi és a nő közötti házasság nélkülözhetetlen eleme az Ő örökkévaló tervének. A gyermekeknek joguk van ahhoz, hogy a házasság kötelékén belül szülessenek meg, és hogy olyan apa és anya nevelje fel őket, akik teljes hűséggel megtartják a házassági fogadalmakat. Boldogság leginkább akkor érhető el a családi életben, ha az az Úr Jézus Krisztus tanításaira épül. A sikeres házasságok és családok a hit, az ima, a bűnbánat, a megbocsátás, a tisztetet, a szeretet, az együttérzés, a munka és a tartalmas szabadidős tevékenységek tantételeire épülnek és azok által tartatnak fenn. Isten terve szerint az apáknak szeretetben és igaz módon kell családjukat irányítaniuk, valamint gondoskodniuk kell a család

szükségleteiről és annak védelméről. Az anyák elsősorban gyermekeik gondozásáért felelősek. Az anyáknak és az apáknak egyaránt kötelességük, hogy egyenlő partnerekként segítsék egymást e szent feladatok ellátásában. Fogyatékoság, halál vagy más körülmények szükségessé tehetik ezen szerepek egyéni átalakítását. Szükség esetén a tágabb család nyújtson segítséget.

Figyelmeztetjük azokat az egyéneket, akik megszegik az erkölcsi tisztaság szövetségeit, akik házastársukat vagy gyermeküket bántalmazzák, vagy nem látják el családi kötelezettségeiket, hogy egy napon mindezért felelni fognak Isten előtt. Továbbá felhívjuk a figyelmet arra is, hogy a családok széthullása ősi és újkori próféták által megjósolt csapásokat fog hozni az egyénekre, közösségekre és nemzetekre.

Felhívjuk mindenhol a felelős polgárokat és kormánytisztviselőket, hogy támogassák azokat a lépéseket, melyek célja a családnak mint a társadalom alapegységének a fenntartása és megerősítése” (*Liahóna*, 1998. október, 24. o.).

A család szervezete és célja

Szervezete

A család szent Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházában, továbbá ez a legfontosabb társadalmi egység a földi életben és az örökkévalóságban. Isten azért hozott létre családokat, hogy boldogságban részesítse gyermekeit, lehetővé tegye

számukra, hogy szeretetteljes légkörben helyes tantételeket tanuljanak, és felkészítse őket az örök életre.

Az otthon a legjobb hely az evangéliumi tantételek tanításához, tanuláshoz és alkalmazásához. Itt tanulnak meg az egyének gondoskodni a számukra szükséges ételről, ruházatról, lakhelyről és egyéb igényekről. Az apa és az anya egyenlő felekként segítsenek a család minden tagjának:

- Az igazság keresésében és az Istenbe vetett hite kialakításában.
- Bűnei megbánásában és abban, hogy bűnei bocsánatáért megkeresztelkedjen, Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tagjává váljon, és elnyerje a Szentlelket.

- Abban, hogy engedelmeskedjen Isten parancsolatainak, szorgalmasan tanulmányozza a szentírásokat, naponta mondjon személyes imákat, és szolgáljon másokat.
- Az evangélium másokkal történő megosztásában.
- Abban, hogy részesüljön a felruházásában és egy arra érdemes társsal az örökkévalóságra házasságot kössön a templomban, boldog otthont hozzon létre a család számára, valamint szeretettel és áldozathozatal által támogassa a családot.

- Elhunyt ősökről szóló információk keresésében és abban, hogy templomi szertartásokat végezzon értük.

- Abban, hogy gondoskodjon a lelki, társadalmi, testi és érzelmi egészséghez szükséges táplálékról.

Az apa elnököl a család felett, és ő felelős a gyermekek tanításáért, valamint azért, hogy biztosítsa számukra az élet szükséges dolgait. Az egyházban az arra érdemes és alkalmas apa viselheti a papságot, amely az Isten nevében történő cselekvésre való hatalom és felhatalmazás. Ezzel a hatalommal és felhatalmazással az apa válik családjá papsági vezetőjévé. Ő vezeti a családját a felkészülésben, hogy visszatérhessenek Mennyei Atyánk színe elé. Felesége az ő legfontosabb társa, partnere és tanácsadója. A férj és a feleség minden olyan dolgot beszéljen meg, ami hatással van a családra és az otthonra!

Az apa gondoskodjon családjá lelki szükségleteiről! Győződjön meg arról, hogy megismerik Jézus Krisztus evangéliumát, és tegyen meg minden tőle telhetőt azért, hogy az Úr parancsolatainak betartására ösztönözze őket, és segítsen nekik ebben!

A papságot viselő apa megáldhatja a családtagjait, és kielégítheti lelki szükségleteiket. A megfelelő papság felhatalmazása által, valamint *papsági vezetőjének engedélyével* az apa:

1. Nevet és áldást adhat a gyermekeknek.
2. Kereszthet gyermekeket (és másokat).

3. Az egyház tagjává konfirmálhat gyermekeket (és másokat), és rájuk ruházhatja a Szentlelket.
4. Fiaira (és másokra) ruházhatja a papságot, és elrendelheti őket a papság hivatalaiba.
5. Megáldhatja és kioszthatja az úrvacsorát.
6. Sírokat szentelhet fel.

A melkisédeki papságot viselő apa *papsági vezetőjének engedélye nélkül* is szentelhet fel olajat és megáldhatja családtagjait, valamint másokat, ha betegek, és adhat nekik különleges áldást más alkalmakkor, amikor arra szükség van. (A papsági szertartások és áldások végzésével kapcsolatos utasításokat lásd e kalauz 21–28. oldalán.)

Az apa győződjön meg arról, hogy családja aktívan részt vesz az alábbi három alapvető feladat elvégzésében:

1. Az egyén és a család lelki és fizikai felkészültsége.
2. Az evangélium megosztása.
3. Családtörténet és templomi szertartások az élőkért és a halottakért.

Az anya férje egyenlő partnere és tanácsosa. Segít neki abban, hogy gyermekeiknek megtanítsák Isten törvényeit. Ha nincs a családban apa, akkor az anya elnököl a család felett.

Az apa és az anya legyenek egyek a célok tekintetében! Legyen az a céljuk, hogy a család minden tagját felkészítsék a Mennyei Atyánkhoz

történő visszatérésre! Legyenek egy-ségesek, miközben ezen fáradoznak! Az Úr azért hozta létre az egyházat, hogy segítsen az apáknak és az anyáknak családjuk tanításában és gondozásában.

Amikor gyermekek érkeznek a családba, akkor a szülők szeressék őket, tanítsák meg nekik az evangélium igazságait, és mutassanak példát az igazlelkű életvitelben! A gyermekek tanulják meg és tartsák be Isten parancsolatait! Tiszteljék szüleiket és engedelmeskedjenek nekik!

Az egyház ereje azokon a családokon és egyéneken múlik, akik Jézus Krisztus evangéliuma szerint élnek. Az, hogy a család milyen mértékben élvezzi az evangélium áldásait, nagymértékben azon múlik, hogy az anya és az apa mennyire érti az alapvető szülői kötelességeket, és mennyire tesznek eleget azoknak. Az egyház soha nem szándékozik olyan programokat vagy feladatokat adni az apáknak és az anyáknak, melyek túlságosan leterhelik, elkeserítik vagy ezeknek a nagyon is alapvető kötelességeknek az elhanyagolására készítetik őket.

Célja

Mivel Mennyei Atyánk szeret minket, azt akarja, hogy hozzá hasonlóan mi is felmagasztosuljunk. Hogy segítsen minket, adott nekünk egy tervet, amely az igazság isteni törvényein alapszik, s amelyet követnünk

kell. Akik megismerik és hithűen követik a tervet, azok egy napon olyanokká válhatnak, mint Mennyei Atyánk, és olyan életet élvezhetnek, amelyet Ő is él.

A terv részét képezte az, hogy elhagyjuk a mennyet és a földre jöjjünk. Itt fizikai testet kapunk, tapasztalatok által tanulunk, és bebizonyítjuk, hogy érdemesek vagyunk ismét Isten jelen-

létében élni. Azzal bizonyítjuk be érdemességünket, hogy szabadon választjuk törvényeinek betartását. (Lásd Ábrahám 3:23–25; 2 Nefi 2:27.)

Mennyei Atyánk családokba rendezett minket, hogy segítsen felkészülnünk arra, hogy Vele éljünk. Szent szertartások és szövetségek által a családunk az örökkévalóságra egyesülhet.

Az evangélium tanítása otthon

Kedvességgel és szeretettel tanítani a gyermekeket

Az Úr megparancsolta a szülőknek, hogy tanítsák meg gyermekeiknek az evangéliumot. Ezt mondta:

„Amennyiben Sionban, vagy annak bármely megszervezett cövekében lévő szülőknek gyermekei vannak, és nem tanítják meg nekik a bűnbánat, és a Krisztusba, az élő Isten Fiába vetett hit, valamint a keresztkeresztelés és a Szentlélek kézrátétel általi aján-dékának tanát nyolc éves korukban, a bűn szálljon a szülők fejére.

Mert ez törvény lesz Sion lakóinak, vagyis bármely megszervezett cövekében.

És gyermekeik keresztkereszteljenek meg bűneik bocsánatára, amikor nyolc évesek, és részesüljenek a kézrátételben.

És imádkozni is tanítsák meg gyermekeiket, és arra, hogy egyenes derékjal járjanak az Úr előtt” (T&Sz 68:25–28).

A szülők kedvességgel és szeretettel tanítsanak, emlékeztetükben tartva Pál apostol tanácsát, miszerint gyermekeiket „az Úr tanítása és intése szerint” neveljék (Efézusbeliek 6:4)!

Családi szentírás-tanulmányozás

Csak úgy válhatunk olyanná, mint Mennyei Atyánk, és élvezhetünk olyan életet, amelyet Ő él, ha betartjuk azokat a törvényeket, amelyeken ezek

az áldások alapszanak (lásd T&Sz 130:20–21). Mielőtt e törvények szerint élhetnénk, ismernünk kell azokat. „Lehetetlen az embernek tudatlanságban megszabadulnia” (T&Sz 131:6).

Jézus Krisztus a mi vezetőnk és törvényhozónk. Ő ismeri az utat és a törvényeket, melyeket be kell tartanunk, és mindannyiunkat hív, hogy kövessük Őt. Ezt mondta: „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam” (János 14:6). Ahhoz, hogy Mennyei Atyánkhoz hasonlókká váljunk és visszatérjünk Hozzá, meg kell ismernünk Jézus tanításait, és követnünk kell azokat. Rendelkezésünkre állnak a szentírások, hogy segítsenek nekünk Jézus Krisztus életének, tanításainak és parancsolatainak a megismerésében.

Az egyház által szentírásként elfogadott négy könyv a Biblia, a Mormon könyve, a Tan és a szövetségek, valamint a Nagyértékű gyöngy. Ezek a könyvek elmagyarázzák az evangélium törvényeit, valamint azokat a normákat, melyek értelmében minden gondolatot, cselekedetet és tanítást mérlegelhetünk. Segítenek nekünk, hogy megismerjük Jézus Krisztus életét és tanításait, és megmutatják olyan emberek példáját, akik hittek Istenben és betartották a parancsolatait.

Jézus azt tanította nekünk, hogy kutassuk és tanulmányozzuk a szentírásokat (lásd János 5:39; 3 Nefi 23:1; T&Sz 88:118).

A családok rendszeresen tanulmányozzák együtt a szentírásokat, hogy

megismerjék és kövessék az Úr tanításait! A szülők minden nap egy adott időpontban gyűjtsék össze a családjukat a szentírások olvasása és megbeszélése céljából! Minden olvasni tudó családtagnak legyen lehetősége arra, hogy olvasson a szentírásokból.

A család egyik tagja elmondhat egy imát a szentírások olvasása előtt, és kérheti Mennyei Atyánkat, hogy mindannyiukat áldja meg azzal, hogy megértsék az olvasottakat, és bizonyosságot szerezzenek azokról. A családok megtarthatják a családi imát a szentírásolvasás után is.

Miközben a családok olvassák a szentírásokat, és elgondolkoznak azokon, hasonlóbba szeretnének majd válni a Szabadítóhoz, és nagyobb boldogságra, valamint békére lennek az életükben.

Egyéni és családi imák

Mindannyiunknak meg kell tanulni, hogyan beszéljünk ima által Mennyei Atyánkkal. Ő szeret minket, és azt szeretné, hogy beszéljünk Vele. Azt akarja, hogy köszönjük meg Neki az áldásainkat, és kérjük az Ő segítségét, valamint útmutatását. Segíteni fog nekünk, amikor erre kérjük.

A legtöbb imát lehajtott fejjel és becsukott szemmel mondjuk el, térdelve, ülve vagy állva.

Négy fontos lépést kell észben tartanunk, amikor imádkozunk:

1. Imáinkat Mennyei Atyánk megszólításával kezdjük: „Mennyei Atyánk...”
2. Megköszönjük Mennyei Atyánknak a nekünk adott áldásait: „Köszönjük Neked...”
3. Segítséget kérünk tőle ahhoz, amire szükségünk van: „Kérünk Téged...”
4. A Szabadító nevében fejezzük be az imánkat: „Jézus Krisztus nevében, ámen.”

Imáinknak nem kell mindig mind a négy lépést követniük, de ha észben tartjuk ezeket, akkor az segíteni fog nekünk abban, hogy megtanuljunk imádkozni. Mindig az első lépéssel kezdjük el és az utolsó lépéssel fejezzük be az imánkat, ám a közben

elmondottak attól függenek majd, hogy mit érzünk fontosnak. Időnként imánk legnagyobb részében köszönetet akarunk mondani Mennyei Atyánknak. Máskor viszont az foglalhatja el imánk legnagyobb részét, hogy segítséget kérünk Tőle.

Egyéni imák

Mindenki legalább egyszer imádkozzon minden reggel és este egyénileg! A szülők tanítsák meg gyermekeiknek az egyéni imádkozást, amint elkezdenek beszélni! A szülők úgy taníthatják meg gyermekeiknek az imádkozást, hogy letérdelnek velük, és mondatról mondatra elisméltetik velük az elmondottakat. A gyermekek hamarosan képesek lesznek saját imáik elmondására.

Családi imák

Minden család tartson naponta családi imát! Az egész család együtt letérdel, és a családfő elmondja az

imát, vagy a család egyik tagját felkéri annak elmondására. Rendszeresen legyen mindenkinek lehetősége az ima elmondására! A kisgyermek is sorra kerülhetnek úgy, hogy a szülei segítenek nekik. A családi ima nagyszerű alkalom arra, hogy a gyermekek megtanítsuk, hogyan imádkozzanak, és olyan tantételeket tanítsunk, mint az Istenbe vetett hit, az alázatosság és a szeretet.

Különleges imák

A szülők tanítsák meg gyermekeiknek, hogy Isten mindig kész meghallgatni az imájukat! A rendszeres egyéni és családi imák mellett bármikor imádkozhatnak, amikor különleges segítségre van szükségük, vagy köszönetet szeretnének mondani.

Az étel megáldása

A szülők győződjenek meg arról, hogy családtagjaik megtanulják megköszönni Istennek az ételüket, és még mielőtt ennének belőle, arra kérni Őt, hogy áldja meg azt! Mindenki, a kisgyermekeket is beleértve, kerüljön sorra az áldás elmondásában. Ha imát mondanak az étel megáldásáért, az a

szülőket és a gyermekeket is segíti abban, hogy megtanuljanak hálásnak lenni Mennyei Atyánknak.

Családi est

Mindenki tarthat családi estet, beleértve a közelmúltban házasodott párokat, a gyermekes édesapákat és édesanyákat, az egyedülálló gyermek szülőket, azon szülőket, kiknek gyermekei már nem laknak otthon, az egyedülálló felnőtteket családi est csoportokban, és azokat, akik egyedül vagy szobatársakkal laknak. Bármilyen körülmények között is éljenek, mindenki áldásokban részesül, ha családi estet tart. Az egyház semmilyen tevékenységet nem szervez hétfőre, hogy a családok együtt lehessenek a családi est idején.

Az Első Elnökség ezt mondta: „Nagy áldásokat ígérünk nektek, ha követitek az Úr tanácsát, és rendszeresen tartotok családi estet. Szüntelenül imádkozunk azért, hogy az egyházban a szülők vállalják azon felelősségüket, hogy evangéliumi tantételeket tanítsanak a gyermekeiknek, és példájuk is tükrözze ezeket. Isten áldjon

meg benneteket, hogy szorgalmasak lehessetek ebben a legfontosabb feladatban!" („Message from the First Presidency”, *Family Home Evening Resource Book* [1983], iv. o.)

Családja pátriárkájaként az apa elnököl a családi esten. Az apa távollétében az anya elnököl. A szülők vezetik a családi estet, vagy jelölik ki a család egyik tagját annak vezetésére. Ők tanítják a leckét, vagy bízzák meg a már elég idős gyermekeket azzal, hogy tanítsanak. Mindenkinek, aki elég idős hozzá, legyen lehetősége a részvételre! A fiatalabb gyermekek segíthetnek azzal, hogy vezényelnek, szentírásokat idéznek, kérdésekre válaszolnak, képeket tartanak fel, frissítőket osztanak ki és imádkoznak.

A következőkben javaslatot adunk a családi est menetére:

- Nyitóének (a család énekl)
- Nyitóima (a család egyik tagja mondja)
- Vers vagy szentírás olvasása (a család egyik tagja)
- Lecke (az apa, az anya vagy egy idősebb gyermek tartja)
- Tevékenység (a család egyik tagja vezeti, és a család minden tagja részt vesz benne)
- Záróének (a család énekl)
- Záróima (a család egyik tagja mondja)
- Frissítők

A család sok más módon is tarthat családi estet. Minden olyan tevékenység lehet családi est, mely közelebb hozza a családot, megerősíti az egymás iránt érzett szeretetüket, segít nekik közelebb kerülni Mennyei Atyánkhoz, és igazlelkű életre biztatja őket. Az ilyen tevékenységek közé tartozhat a szentírások olvasása, az evangéliumi beszélgetés, a bizonyosságok megosztása, egy szolgálati terv végrehajtása, a közös éneklés, a piknik, a családi játék és a kirándulás. Minden családi est tartalmazzon imát!

A családi estek tanításainak alapját képezhetik a szentírások, az utolsó napi próféták szavai, különös tekintettel az általános konferenciai beszédekre, valamint a személyes élmények és bizonyosságok. Legyen sok olyan lecke, mely a Szabadító születésére, életére, tanításaira és engesztelésére összpontosít! *Az evangélium tanításai, a Hűek a hithez, A fiatalság erősségéért*, valamint az egyházi folyóiratok sok témában tartalmaznak olyan cikkeket és információkat, melyek részét képezhetik a családi estek leckéjének.

A következőkben javasolunk néhány témát a családi estek beszélgetéseihez:

- A szabadulás terve
- Jézus élete és tanításai
- Bűnbánat
- Ima
- Böjtölés
- A Bölcsesség szava

- Az Úr erkölcsi normája
- Az úrvacsora jelentése
- Tized
- Hála
- Becsületesség
- Tiszteletadás Istennel szemben, és teremtményeinek a tisztelete
- Felkészülés a keresztkedésre, a papsági elrendelésre, illetve a házasságra
- Felkészülés a templomba történő belépésre
- A szentírások olvasása
- A szombat napjának megszentelése
- Megbocsátás másoknak
- Bizonyosság elnyerése és megosztása
- Az evangélium másokkal történő megosztása
- Családtörténet összeállítása
- A halál megértése és elfogadása
- Családi problémák megoldása
- A család pénzügyeinek kezelése
- A házimunka megosztása
- A zene értékelése és élvezete

Ünnepek és különleges alkalmak

Az ünnepek és az olyan különleges alkalmak, mint a karácsony, a húsvét, a papság visszaállításának évfordulója, konferenciák, egy családtag misszióba indulása, illetve egy

családtag születése, keresztelője vagy elrendelése, kiváló lehetőséget nyújthatnak az evangélium igazságainak tanítására.

Tized és felajánlások

Az Úr megparancsolta népének, hogy éljenek a tized törvénye szerint, és legyenek érdemesek a megígért áldásokra (lásd Malakiás 3:8–11).

Nagyszerű lehetőséget ad a szülőknek a tized és a felajánlások törvényének tanítására az, amikor a sajátjukat fizetik. A gyermekekre hatással van az, amit a szüleiktől látnak. Azok a gyermekek, akik zsebpénzt kapnak, fizessenek abból tizedet! Minden gyermeknek lehet három különböző pénzes doboza: egy a tizednek, egy a misszióra, egy pedig költőpénznek. A gyermekek tanulják meg, hogy amikor pénzt kapnak, először tegyenek be 10 százalékot a tized dobozba, majd valamennyit a missziós dobozba, a többit pedig a költőpénzes dobozba.

Amikor a gyermekek tizedet fizetnek, a szülők tanítsák meg nekik, hogyan

töltsenek ki egy tizedpapírt, majd a tizeddel együtt rakják be azt egy borítékba, és a borítékot küldjék el vagy adják oda püspökségük vagy gyülekezeti elnökségük egy tagjának! Azok a családok, akik elszigetelt területen élnek, a hozzájuk beosztott papsági vezetőnek adják oda a tizedet!

Beszélgetések étkezések alkalmával

Az étkezések ideje jó alkalmat nyújthat az evangéliumi témájú beszélgetésekhez. A kisgyermeknek szeretnek evangéliumi kérdéseket feltenni és megválaszolni. Ha nem tudják a választ, az apa vagy az anya röviden válaszolhat, és taníthatja az evangéliumot. Nem minden étkezés alkalmával szükséges az evangéliumi témájú beszélgetés, de heti két-három ilyen beszélgetés segíthet a családnak az evangélium megismerésében.

Esti mesék

Mivel a legtöbb gyermek szereti az esti mesét, ezek kitűnő alkalmat nyújtanak az evangélium tanítására általában, hogy szentírásbeli vagy egyházi kiadványokban található történeteket mondunk el vagy olvasunk fel, illetve személyes élményekről mesélünk. A becsületességről, az önzetlenségről és a kedvességről szóló történetek fontos evangéliumi tantételeket tanítanak.

Közös munka

Számos lehetőség adódik az evangélium tanítására, miközben együtt dolgozik a család az otthon körül. Például a ház takarítása vagy kerti munka végzése közben a szülők figyeljenek oda arra, hogy milyen lehetőségek adódnak az evangéliumi témájú beszélgetésre! Egy gyermek gyakran tesz fel kérdéseket. A szülők mindig szakítsanak időt az egyszerű válaszadásra! Az olyan megjegyzések, mint „Jó munkát végzel. Biztos vagyok benne, hogy Mennyei Atyánk büszke rád” vagy „Nézd, milyen szép felhőket készített Mennyei Atyánk!” hálaérzést eredményezhet a gyermekekben Mennyei Atyánk iránt, és biztosak lehetnek az Ő létezésében.

Családi tanácsok

A szülők összehívhatják a család tagjait családi tanácsra. A családok használhatják ezeket a tanácsokat arra, hogy családi célokat tűzzenek ki, családi problémákat oldanak meg, pénzügyeket beszélnek meg, terveket készítenek, támogatják és erősítik egymást, bizonyosságot tesznek és

imádkoznak egymásért. Bármikor lehet tanácsot tartani, amikor szükség van arra. A szülők tarthatnak családi tanácsot vasárnaponként, vagy a családi esttel összekötve. A családi tanácsok sikerének alapvetően fontos eleme az, hogy tiszteljük a másik véleményét és érzéseit.

Személyes interjúk

Sok szülő úgy találja, hogy a minden gyermekkel rendszeresen megtartott magánjellegű interjúk segítenek nekik abban, hogy közelebb kerüljenek a gyermekeikhez, hogy biztassák őket, és az evangéliumot tanítsák nekik. Az ilyen interjúk lehetnek formálisak vagy kötetlenek, és gyakran is lehet őket tartani.

A szülő fejezze ki szeretetét és bizalmát a gyermek iránt, a gyermeknek pedig legyen lehetősége érzéseinek kifejezésre juttatásában bármilyen téma, probléma vagy élmény tekintetében! A szülő jól figyeljen oda, és vegye komolyan a gyermek problémáit, valamint bizalmas közléseit! A szülő és a gyermek elmondhatnak egy imát együtt. Az interjú során felmerülő problémák, melyek más családtagokat is érintenek, elrendezhetőek a következő családi est alkalmával.

Családi tevékenységek

A szülők gyakran tervezzenek olyan alkalmakat, amikor az egész család együtt csinál valamit. A piknikek, a táborozás, a család által megtervezett és kivitelezett dolgok, a házi- vagy kerti munka, az úszás, a kirándulás, az értékes filmek és más szórakozás csak néhány a sok olyan tevékenység közül, melyet együtt élvezhet a család.

Nagyobb szeretetet és összhangot érez az a család, amely közös tevékenységekben vesz részt. A gyermekek szívesen hallgatnak a szüleikre és követik a tanácsukat, ha közel érzik magukat hozzájuk. A szülők hatékonyabban tudják az evangéliumot tanítani.

Családi kötelességek teljesítése

Az Úr egyházának az a küldetése, hogy minden embernek segítsen Krisztushoz jönni. A családok a következőképpen segíthetnek e küldetés betöltésében:

1. Gondoskodnak saját lelki és fizikai szükségleteikről, és segítenek mások szükségleteinek a kielégítésében.
2. Megosztják másokkal az evangéliumot.
3. Meggyőződnek arról, hogy a család tagjai részesülnek a templomi szertartásokban, és segítenek abban, hogy elhunyt őseik is részesüljenek ezekben az áldásokban.

Lelki és fizikai szükségletek

Lelki szükségletek

E kalauz előző, „Az evangélium tanítása otthon” című része tartalmaz információkat arról, hogy a családok miként gondoskodhatnak a lelki szükségleteikről.

Fizikai szükségletek

A családok legyenek önellátóak, hogy gondoskodni tudjanak a saját fizikai szükségleteikről, és segíteni tudjanak másoknak. Ahhoz, hogy a család önellátóvá váljon, hajlandónak kell lenniük dolgozni. A munka fizikai, szellemi, vagy lelki erőfeszítés. A teljesítmény, a boldogság, az önbecsülés

és a gyarapodás forrása. A szülők igyekezzenek önellátóak lenni, és gyermekeiket is erre tanítsák! Az önellátás lehetővé teszi számukra a szükségét látók megsegítését.

Az apák felelőssége, hogy gondoskodjanak családjuk szükségleteiről és védelméről. Az anyák elsősorban gyermekeik gondozásáért felelősek. A szülők gondoskodnak arról, hogy a családnak tiszta otthona, egészséges ételei, ruhája, orvosi és fogorvosi ellátása, képzést nyújtó lehetőségei legyenek, valamint hogy a család ismerje a pénzügyek kezelésének módját, és ha lehet, akkor megtanulja, hogyan termelje meg saját élelmiszerei egy részét. A szülők tanítsák meg gyermekeiknek, hogy mi módon készítsék el az ételeiket, és hogyan tartósítsák azt későbbi felhasználás céljából!

A szülők álljanak készen a kemény munkára, hogy gondoskodhassanak ezekről a fizikai szükségletekről! „És nem fogjátok megengedni, hogy gyermekeitek éhesek vagy mezítelenekek legyenek” (Móziás 4:14). A szülők tervezzenek előre, és készüljenek fel családjuk szükségleteinek kielégítésére betegség, természeti katasztrófa, munkanélküliség vagy más nehézségek esetén! Ha nehézségekbe ütközik az, hogy az apa gondoskodjon családjá fizikai szükségleteiről, és a család többi tagja sem képes segíteni, akkor a papsági vezetőin keresztül kérhet segítséget.

A gyermekeik azáltal segíthetnek gondoskodni családjuk fizikai szükségle-

teiről, hogy segítenek a szüleiknek a munkában, jól tanulnak az iskolában, vigyáznak a ruhájukra és más dolgukra, tisztán és rendben tartják magukat és otthonukat, és vigyáznak az egészségükre.

A család tagjai fejlesszék írás-olvasási, valamint alapvető számtani készségeiket, és ragadjanak meg minden olyan lehetőséget, amikor tudásra tehetnek szert és fejleszthetik a képességeiket! Engedelmeskedjenek a Bölcsesség szavának, és egyenek egészséges ételeket! Ahol erre lehetőség van, tároljanak éves készletet – vagy amennyit lehet – az élet fenntartásához alapvetően fontos dolgokból! A család tagjai kerüljék a szükségtelen adósságot, tegyenek félre, tegyenek eleget minden kötelezettségüknek, használják bölcsen a forrásaikat, és kerüljék a pazarlást!

A szülők tanítsák meg gyermekeiknek az önzetlenséget! Majdnem mindenki adhat valamit, függetlenül attól, hogy magának is milyen kevés van. A szükkölködők megsegítésének egyik módja a havonta megtartott böjti felajánlások megtétele, melyet arra használnak, hogy táplálják az éhezőket, fedelet nyújtsanak az otthonatlanoknak, felruházzák a mezítelenekeket, és megsegítsék a sanyargatottakat. Amikor másokat segítünk, akkor az Úr iránti szeretetünket mutatjuk meg. Ő azt mondta: „A mennyiben megcselekedtetek egygyel ez én legkisebb atyámfiái közül, én velem cselekedtetek meg” (Máté 25:40).

Az evangélium megosztása

Az Úr az utolsó napi prófétáin keresztül azt tanította, hogy az egyház minden tagja felelős az evangélium megosztásáért. „Minden embernek, akit figyelmeztettek, figyelmeztetnie kell a felebarátját” (T&Sz 88:81). A Mormon könyvében található egyik próféta, Alma elmagyarázta, hogy amikor megkeresztelkedünk, hajlandónak kell lennünk „Isten tanújaként állni mindig és mindenben, és minden helyen” (Móziás 18:9).

A család tagjai tegyenek meg minden tőlük telhetőt azért, hogy segítsék a rokonaikat, barátait és szomszédait Jézus Krisztus evangéliumának és azoknak az áldásoknak a megismerésében, melyeket az az életükbe hozhat. Az evangélium megosztásán keresztül a szülők és a gyermekek megerősíthetik a saját bizonyosságukat, és másokat is részesíthetnek az evangélium áldásaiban. A családok:

- Jó példát mutathatnak azáltal, hogy minden parancsolatnak engedelmeskednek (lásd Máté 5:16).

- Hálások lehetnek egyháztagságukért (lásd Rómabeliek 1:16), és másokkal is tudathatják, hogy egyháztagok.
- Megkérdezhetik ismerőseiket, hogy szeretnék-e jobban megismerni az egyházat.
- Megkérhetik az Urat, hogy segítsen nekik egy olyan család vagy egyén kiválasztásában, aki készen áll az evangélium meghallgatására.
- Valamilyen módon megismertethetik a családot vagy egyént az egyházzal úgy, hogy elhívják egy családi estre, illetve egy egyházi gyűlésre vagy tevékenységre, könyveket vagy füzeteket adnak neki olvasni, vagy beszélgetnek vele az evangélium áldásairól.
- Meghívhatják az otthonukba ezt a családot vagy egyént, hogy tanítsák a misszionáriusok.

A szülők felelőssége, hogy felkészítsék magukat és a gyermekeiket a teljes idejű misszió szolgálatára. A gyermekek, különösen a fiak felkészítése érdekében a szülők tanítsák otthonukban az evangéliumot, tartsanak egyéni és családi szentírás-tanulmányozást és imát, és beszéljenek gyakran az evangélium megosztásának felelősségeiről és áldásairól. Megtaníthatják a gyermekeiknek, hogy gyűjtsenek a misszióra, dolgozzanak keményen, legyenek önellátók, és szerezzenek és szolgálják az embereket.

Templomi szertartások az élőkéért és a halottakéért

A templomokban az arra érdemes egyháztagnak szent szertartásokban részesülnek, és szövetségeket kötnek Istennel. Továbbá szertartásokat végeznek az elhunyt őseikéért is. Ahol erre lehetőség van, ott az apa és az anya is szerezzen templomi ajánlást a papsági vezetőitől, és menjen el a templomba, hogy részesüljön a templomi szertartásokban saját maga részére. Ha nem tudnak elmenni a templomba, akkor is éljenek érdeme- sen a templomi ajánlásra!

A családoknak szent felelőssége meggyőződni arról, hogy elvégzik a templomi szertartásokat azokéért az őseikéért, akik anélkül haltak meg, hogy azokat elnyerték volna. Azok az egyháztagnak, akik már részesültek a saját felruházásukban, térjenek vissza a templomba amilyen gyakran azt idejük, anyagi javaik, valamint a templom elérhető- sége lehetővé teszi, és végezzenek szertartásokat az őseikéért!

Az apák és az anyák gyűjtsék össze életük és gyermekeik élete fontos eseményeinek írásos feljegyzéseit, beleértve ebbe az áldások, keresztelők, elrendelések, házasságok és elhalálo- zások bizonyítványait, a fontos levele- ket, fényképeket, újságkivágásokat és hasonló dolgokat. Állítsák össze saját élettörténetüket, és a család minden tagját biztassák az élettörténet írására! Segítsenek a fiatalabb gyermekeknek saját élettörténetük megírásának elkezdésében!

A családok gyűjtsenek információkat az őseikről, és rendezzék azokat össze családtörténetekbe. Ezt kezdjék a leg- utolsó négy nemzedék információinak összegyűjtésével.

Vezetőségi képzés

A cövek, misszió vagy kerület vezetőinek irányítása alatt a papsági és segédszervezeti vezetők tanítsák meg a szülőknek, hogy értsék meg és végezzék el a három alapvető családi kötelességüket (lásd 14–17. oldalak). A vezetők tanítsák meg az apákat és az anyákat arra, hogy hogyan vezessék a családjukat! Ha a család elszigetelt területen él, a cövek, misszió vagy kerület vezetői győződjenek meg arról, hogy a szülők megtanulják és elvégzik a kötelességeiket!

Istentisztelet megtartása otthon (elszigetelt területeken élő családok számára)

Néhány család elszigetelt területen él, és nem tud rendszeresen eljárni az egyházközségi vagy gyülekezeti gyűlésekre. *A cövek-, misszió- vagy kerületi elnökség engedélyével* az ilyen családok az otthonukban tartsanak vasárnapi istentiszteletet. Azokon a területeken, ahol nincs megszervezett egyházi egység, a családnak a területi elnök engedélyét kell kérnie ehhez.

Az apa vagy egy másik papságviselő előkészítheti és megáldhatja az úrvacsorát, ha érdemes arra, és pap az ároni papságban vagy viseli a melkisédeki papságot, és *ha engedélyt kapott a papsági vezetőitől*. Bármely papságviselő kioszthatja az úrvacsorát. Az úrvacsora megáldására és kiosztására vonatkozó utasítások e kalauz 24–26. oldalán találhatóak.

A vasárnapi istentisztelet legyen egyszerű, áhítatos és emelkedett! Állhat a következőkből:

1. Nyitóének
2. Nyitóima
3. Az úrvacsora megáldása és kiosztása
4. Egy vagy több a következők közül:
 - Egy vagy két rövid beszéd vagy biznyság
 - A szentírások családi olvasása és megbeszélése
 - Lecke, melyet a család egyik tagja tart
5. Záróének
6. Záróima

A vasárnapi istentisztelet megtervezésénél a szülők keressék és kövessék az Úr Lelkének irányítását! A Mormon könyvbeli emberek példát mutattak az ilyen gyűlésre: „És gyűléseiket... a Lélek munkálkodásának módja szerint és a Szentlélek hatalma által vezették; mert aszerint, hogy a Szentlélek hatalma prédikálásra, vagy intésre, vagy imára, vagy fohászkodásra vagy éneklésre vitte őket, úgy tettek” (Moróni 6:9).

A család a szentírásokat használja alapvető útmutatóként! Emelett használhatják az általános konferenciai beszédeket, *Az evangélium tanításai, a Hűek a hithez*, valamint *A fiatalság erősségéért* című forrásanyagokat, misszionáriusi füzeteket, egyházi folyóiratokat, valamint más egyházi kiadványokat és audiovizuális anyagokat.

Ha a családban senki nem viseli a megfelelő papságot, akkor az apa és az anya összegyűjtheti a család

tagjait, hogy egyházi énekeket énekeljenek, tanulmányozzák a szentírásokat, imádkozzanak, és közelebb kerüljenek egymáshoz, valamint Mennyei Atyánkhoz. A családhoz kijelölt papsági vezető szervezzen meg rendszeres lehetőségeket arra, hogy a család részesüljön az úrvacsorából!

A szülők tartsanak olyan hét közbeni tevékenységeket, mint a kirándulások, piknikek, értékes filmek, rokonlátogatás, sportok, zenei programok és úszás.

A család a kijelölt papsági vezetőjének adja át a tizedet, a böjti felajánlást, valamint az egyéb hozzájárulásait!

A családok nem küldenek be az egyháznak semmilyen írásos jelentést, de a kijelölt papsági vezetőjük rendszeresen interjút tart az apával, melynek során az apa számot ad családjá helyzetéről. Ahol szükséges, a vezetők telefonon keresztül is lebonyolíthatják az interjúkat.

Papsági szertartások és áldások

A papsági szertartások szent cselekedetek, melyeket az Úr adott, s melyeket a papság felhatalmazásával végeznek. A papsági áldásokat a papság felhatalmazása által adják gyógyításra, vigasztalásra és bátorításra. A szertartásokat és áldásokat végző férfitestvérek az evangéliumi tantételek szerint élve, és a Szent Lélek irányítására törekedve készítsék fel magukat. Minden egyes szertartást és áldást méltóságteljesen végezzenek el, és tegyenek eleget a következő követelményeknek; a szertartást végezzék:

1. Jézus Krisztus nevében.
2. A papság felhatalmazása által.
3. Bármilyen egyéb szükséges eljárással, például megadott szavakkal vagy megszentelt olajjal.

4. Szükség esetén annak a megbízott papsági vezetőnek a felhatalmazásával, aki a megfelelő kulcsokkal bír.

A következő szertartások igényelnek papsági vezetői felhatalmazást: gyermekek névadása és megáldása, keresztelők és konfirmációk végzése, a papság valakire történő ráruházása és papsági hivatalba történő elrendelés, az úrvacsora megáldása és kiosztása, valamint sírok felszentelése.

Amikor több férfitestvér is részt vesz egy szertartás vagy áldás elvégzésében, mindegyikőjük bal kezét könnyedén a balján álló férfitestvér vállára helyezi. Helytelen annak gyakorlata, hogy nagyszámú papságviselő segítszen egy adott szertartásnál vagy áldásnál.

Az ebben a részben elmagyarázott szertartások és áldások segíteni fognak az apáknak abban, hogy pátriárkáként szolgáljanak a családjukban.

Gyermekek névadása és megáldása

„Krisztus egyházának minden tagja, akinek gyermekei vannak, hozza őket az elderekhez az egyház elé, akik Jézus Krisztus nevében helyezték rájuk a kezeiket, és az ő nevében áldják meg őket!” (T&Sz 20:70) Ezen kinyilatkoztatásnak megfelelően csak érdemes melkisédeki papságviselők vehetnek részt a gyermekek névadásában és megáldásában. *A gyermekek névadásának és megáldásának szertartásához szükség van az elnöklő felhatalmazott jóváhagyására!*

Amikor egy csecsemőt megáldanak, a melkisédeki papságviselők egy körbe gyűlnek és a kezükben tartják a csecsemőt. Amikor egy idősebb gyermeket áldanak meg, a férfitestvérek kezüket könnyedén a gyermek fejére helyezik. Az áldást adó személy:

1. Megszólítja Mennyei Atyánkat.
2. Kijelenti, hogy az áldás a melkisédeki papság felhatalmazása által történik.
3. Nevet ad a gyermeknek.
4. Papsági áldást ad a Lélek útmutatása szerint.
5. Jézus Krisztus nevében fejezi be a szertartást.

Keresztelés

Az elnöklő felhatalmazott irányítása alatt érdemes pap vagy melkisédeki papságviselő végezhet keresztelést. Ennek megtételéhez:

1. Beáll a vízbe a megkeresztelendő személlyel együtt.
2. A kényelem és biztonság érdekében bal kezével megfogja az illető jobb csuklóját; a megkeresztelendő bal kezével megfogja a papságviselő bal csuklóját.
3. Felemeli a jobb karját derékszögbe.
4. Kijelenti az egyén teljes nevét, majd ezt mondja: „Jézus Krisztus megbízatásából megkeresztellek téged az

Atyának, és a Fiúnak, és a Szentléleknek nevében. Ámen” (T&Sz 20:73).

- Engedi, hogy kényelmi okok miatt az illető jobb kezével befogja az orrát; majd a keresztelést végző személy jobb kezét magasan a keresztelendő hátára helyezve teljesen alámeríti őt, beleértve az illető ruháját is.
- Segít az egyénnek kiemelkedni a vízből.

Minden keresztelésnél két pap vagy melkisédeki papságviselő tanúskodik, és meggyőződnek arról, hogy helyesen végzik azt. A keresztelést meg kell ismételni, ha a szavak nem pontosan úgy hangzanak el, ahogyan azt a Tan és a szövetségek 20:73 megadja, illetve ha az egyén teste vagy ruházata nem merül teljesen a víz alá. A keresztelendő és a keresztelést végző személy olyan fehér ruhát viseljen, amely vizen sem látszik át.

Konfirmáció

A kilencéves vagy idősebb megtérteket, illetve azokat, akik nyolcévesek és egyik szülőjük sem egyháztag, az úrvacsoragyűlésen konfirmálják (lásd T&Sz 20:41). A nyolcéves gyermekeket rögtön a keresztelés után, annak helyszínén konfirmálni lehet, amennyiben legalább az egyik szülő tagja az egyháznak, és mindkét szülő engedélyezi a keresztelést és a konfirmálást. *A püspök vagy gyülekezeti elnök irányítása alatt* egy vagy több melkisédeki papságviselő vehet részt ebben a szertartásban. Kezeiket könnyedén a személy fejére helyezik. A szertartást végző személy:

- Kijelenti az illető teljes nevét.
- Kijelenti, hogy a szertartást a melkisédeki papság felhatalmazása által végzi.
- Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tagjává konfirmálja az illetőt.
- Reá ruházza a Szentlélek ajándékát, mondván: „Fogadd be a Szentlelket!”
- Papsági áldást ad a Lélek útmutatása szerint.
- Jézus Krisztus nevében fejezi be a szertartást.

A papság valakire történő ráruházása és a papsági hivatalokba történő elrendelés

A püspök vagy gyülekezeti elnök felügyeli az ároni papság valakire történő ráruházását, valamint a diakónusi, a tanítói és a papi hivatalokba történő elrendelést. Mielőtt valakit elrendelnek az ároni

papság egyik hivatalába, interjút kell vele készítenie a püspöknek vagy gyülekezeti elnöknek, és érdemesnek kell őt találnia arra. Emellett egy úrvacsoragyűlésen is támogatni kell őt. A püspök vagy gyülekezeti elnök felhatalmazásával egy pap ráruházhatja egy másik személyre az ároni papságot, és elrendelheti őt egy ároni papsági hivatalba.

A cövek- vagy misszióelnök felügyeli a melkisédeki papság valakire történő ráruházását, valamint az elder és főpapi hivatalba történő elrendelést.

A papság egy személyre történő ráruházásához vagy papsági hivatalba történő elrendelésének elvégzéséhez egy vagy több, a megfelelő papságot viselő és az elnöklő felhatalmazott által jóváhagyott férfi könnyedén az illető fejére helyezi a kezeit. A szertartást végző személy:

1. Teljes nevén szólítja a személyt.
2. Kijelenti a felhatalmazást (ároni vagy melkisédeki papság), amely által az elrendelést végzi.

3. Ráruhazza az illetőre az ároni vagy melkisédeki papságot, ha azt előzőleg még nem ruházták rá.
4. Elrendeli az illetőt az ároni vagy melkisédeki papság valamely hivatalába, és ráruhazza azon hivatal jogait, hatalmát és felhatalmazását.
5. Papsági áldást ad a Lélek útmutatása szerint.
6. Jézus Krisztus nevében fejezi be a szertartást.

Úrvacsora

Az úrvacsora egy nagyon szent szertartás. Az úrvacsoravétel lehetőségét ad, hogy Jézus Krisztus életére, tanításaira és engesztelésére emlékezzünk. Olyan alkalom ez, amikor megújíthatjuk az Úrral a keresztkeléskor kötött szövetségeket (lásd Móziás 18:8–10).

A tanítók és a papok előkészíthetik, a papok megáldhatják, és a diakónusok, a tanítók és papok egyaránt kioszthatják az úrvacsorát. A melkisédeki papságot viselő férfitestvérek előkészíthetik, megáldhatják és kioszthatják az úrvacsorát, de rendszerint csak akkor tesznek így, amikor

túl kevés ároni papságot viselő férfi áll rendelkezésre. Ha valaki komoly bűnt követett el, nem készítheti elő, áldhatja meg vagy oszthatja ki az úrvacsorát, amíg bűnbánatot nem tartott, és nem oldotta meg a dolgot a püspökével vagy gyülekezeti elnökével.

Azok, akik előkészítik, megáldják vagy kiosztják az úrvacsorát, az Úr helyett végzik ezt a szolgálatot mások részére. Minden papságviselő komoly, áhítatos hozzáállással tekintsen erre a feladatra! Legyen ápolat, tiszta és rendezesen öltözött! Személyes megjelenése is tükrözze e szertartás szent voltát!

Az úrvacsorát előkészítő testvérek a gyűlés kezdete előtt készüljenek el. Tiszta kenyértartó tálcaikon töretlen kenyeret, és friss vizet tartalmazó úrvacsorai pohárkákat helyeznek el az úrvacsorai asztalon. Tiszta, fehér terítővel letakarják a kenyeret és a vizet.

Az úrvacsorai ének alatt az úrvacsorai asztalnál lévők felhajtják a terítőt a kenyértálcákról, és kis darabokra törik a kenyeret. Az ének után a kenyeret megáldó személy letérdel, és elmondja a kenyérre vonatkozó úrvacsorai imát. Ezt követően a férfitestvérek áhítattal és rendezett módon kiosztják a kenyeret a jelenlévőknek. A gyűlésen elnöklő személy vesz először az úrvacsorából. Amikor minden jelenlévőnek lehetősége volt venni a kenyérből, az osztók visszaviszik a tálkákat az úrvacsorai asztalhoz. Az úrvacsorát megáldók ismét letakarják a tálkákat, amint a kenyeret kiosztották.

Az úrvacsorai asztalnál lévők felhajtják a terítőt a vizet tartó tálcákról. A vizet megáldó személy letérdel, és elmondja a vízre vonatkozó úrvacsorai imát. A férfitestvérek ezt követően kiosztják a vizet a jelenlévőknek. Visszaviszik a tálkákat az úrvacsorai asztalhoz, és ismét lefedik azokat. Ezután az úrvacsorát megáldó és kiosztó testvérek helyet foglalnak a gyülekezetben.

Az úrvacsora az egyháztagoknak szól, beleértve a gyermekeket is. A gyűlést vezető személy ne jelentse be, hogy csak az egyháztagoknak osztják ki; semmit ne tegyenek annak érdekében, hogy a nem egyháztagokat megakadályozzák, hogy vegyenek belőle!

Az úrvacsorai imákat érthetően, pontosan és méltósággal kell mondani. Ha az úrvacsorát áldó személy hibázik a szavak elmondásában, és nem javítja ki ő maga, a püspök vagy gyülekezeti elnök megkéri, hogy ismételje meg az imát, és mondja el helyesen.

A kenyérre vonatkozó ima a következő:

„Ó Istenünk, Örökkévaló Atyánk, Fiad, Jézus Krisztus nevében kérünk, hogy áldd meg és szenteld meg ezt a kenyeret mindazok lelke számára, akik ebből vesznek, hogy azt Fiad testének emlékezetére ehessék, és tanúsítsák neked, Ó Istenünk, Örökkévaló Atyánk, hogy Fiad nevét készek magukra venni, őrá mindenkor emlékezni, és parancsolatait betartani, melyeket nekik adott, hogy Lelke mindig velük legyen. Ámen” (T&Sz 20:77 és Moróni 4).

A vízre vonatkozó ima a következő:

„Ó Istenünk, Örökkévaló Atyánk, Fiad, Jézus Krisztus nevében kérünk, hogy áldd meg és szenteld meg ezt a [vizet] mindazok lelke számára, akik abból isznak, hogy azt Fiad vérének emlékezetére tehessek, amely érettük ontatott, és tanúsíthassák neked, Ó Istenünk, Örökkévaló Atyánk, hogy mindig emlékeznek őrá, hogy Lelke velük legyen. Ámen” (T&Sz 20:79 és Moróni 5).

A gyűlést követően a lehető legrövidebb időn belül tegyék el az úrvacsorát az asztalról! A megmaradó kenyér használható ételként.

Az úrvacsora megáldásához és kiosztásához szükség van az elnöklő felhatalmazott jóváhagyására.

Olaj megszentelése

Egy (vagy több) melkisédeki papságviselő szentel meg tiszta olívaolajat a betegek megkenésének szent céljából. Az olajat megszentelő személy:

1. Kezében tartja a nyitott tartóban lévő olívaolajat.
2. Megszólítja Mennyei Atyánkat.
3. Kijelenti, hogy a melkisédeki papság felhatalmazása által cselekszik.
4. Megszenteli az olajat (nem a tartót), és elválasztja azt a betegek és a szenvedők megkenésének céljára.
5. Jézus Krisztus nevében fejezi be a szertartást.

A betegek szolgálata

Csak melkisédeki papságviselők szolgálhatnak ily módon a betegeknek vagy a szenvedőknek. Rendes körülmények között ketten vagy többen együtt végzik ezt, de egyvalaki is megteheti. Ha nem áll rendelkezésre megszentelt olaj, egy melkisédeki papságviselő áldást adhat a papság felhatalmazása által.

A melkisédeki papságot viselő édesapának szolgálnia kell családjá beteg tagjainak! Megkérhet egy másik melkisédeki papságviselőt, hogy segítsen neki.

A betegek szolgálatának két része van: (1) az olajjal történő megkenés és (2) a megkenés megpecsételése.

Olajjal történő megkenés

Egy melkisédeki papságot viselő férfi megkeni a beteg személyt. Ennek megtételéhez:

1. Néhány csepp megszentelt olajat tesz az illető fejére.

2. Kezeit könnyedén az illető fejére helyezi, és megszólítja őt a teljes nevén.
3. Kijelenti, hogy a melkisédeki papság felhatalmazása által keni meg a személyt.
4. Kijelenti, hogy olyan olajat használ, mely a betegek és szenvedők megkenésére és megáldására lett megszentelve.
5. Jézus Krisztus nevében fejezi be a szertartást.

A megkenés megpecsételése

Általában két vagy több melkisédeki papságviselő könnyedén a beteg fejére helyezi a kezét. Egyikük megpecsételi a megkenést. Ennek megtételéhez:

1. Teljes nevén szólítja a személyt.
2. Kijelenti, hogy a melkisédeki papság felhatalmazása által pecsételi meg a megkenést.
3. Áldást ad a Lélek útmutatása szerint.
4. Jézus Krisztus nevében fejezi be a szertartást.

Atyai áldások és egyéb, vigaszt és tanácsot nyújtó áldások

Atyai áldásokat és más papsági áldásokat azért adnak, hogy a Lélek iránnyításával útmutatást és vigaszt nyújtsanak.

A melkisédeki papságot viselő apa atyai áldást adhat a gyermekeinek. Ezek az áldások különösen nagy segítséget nyújthatnak, amikor a gyermekek elhagyják otthonukat, hogy iskolába vagy misszióba menjenek, vagy amikor dolgozni kezdenek, házasságot kötnek, katonai szolgálatot kezdenek, vagy rendkívüli személyes kihívásokkal néznek szembe. Ezek az áldások nagy erőt jelenthetnek a család számára. A család feljegyezheti az atyai áldásokat a családi feljegyzésekben, de azok nem kerülnek megőrzésre az egyház feljegyzései között. A szülők biztassák gyermekeiket, hogy kérjenek atyai áldásokat, amikor szükségük van rá.

Az érdemes melkisédeki papságviselők vigaszt vagy tanácsot nyújtó áldásokat adhatnak a feleségüknek, a tágabb család tagjainak, valamint másoknak, akik azt kérik.

Atyai áldás vagy más, vigaszt és tanácsot nyújtó áldás esetén egy melkisédeki papságviselő egyedül, illetve

egy vagy több érdemes melkisédeki papságviselővel kezeit könnyedén az áldásban részesülő személy fejére helyezi. Ilyen áldásnál nincs szükség olajra. Az áldást adó személy:

1. Teljes nevén szólítja a személyt.
2. Kijelenti, hogy a melkisédeki papság felhatalmazása által adja az áldást.
3. Áldást ad a Lélek útmutatása szerint.
4. Jézus Krisztus nevében fejezi be a szertartást.

Sírok felszentelése

Annak a személynek, aki sírt szentel fel, viselnie kell a melkisédeki papságot, és *rendelkeznie kell a szertartást vezető papsági tisztségviselő jóváhagyásával!*

Egy sír felszenteléséhez:

1. Megszólítja Mennyei Atyánkat.
2. Kijelenti, hogy a melkisédeki papság felhatalmazása által cselekszik.
3. Felszenteli és megszenteli a sírhelyet, hogy nyugvóhelyül szolgáljon az elhunyt személy testének.
4. Amennyiben ez helyénvaló, imádkozik, hogy a hely megszentelt és védett maradjon a feltámadásig.
5. Arra kéri az Urat, hogy vigasztalja meg a családot, és a Szentlélek útmutatásával kifejezi a gondolatait.
6. Jézus Krisztus nevében fejezi be a szertartást.

Ha a család inkább azt szeretné, felszentelési ima helyett mondhatnak egy sír mellett imát (amit ha lehet, melkisédeki papságviselő mondjon).

Egyházi anyagok beszerzése és családtörténeti információ felkutatása

A helyi vezetők és egyháztagok az egyházi anyagokat, ideértve a szentírásokat, tanfolyamok anyagait, egyházi folyóiratokat, gármenteket és templomi ruházatot egyházi elosztó vagy szolgáltató központjukból szerezhetik be, a Salt Lake elosztó központból, vagy az egyház hivatalos internetes oldaláról, mely a www.lds.org címen található.

A családtörténeti munkával kapcsolatos információk az egyház családtörténeti internetes oldalán található meg, melynek címe www.familysearch.org.

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA

HUNGARIAN

4 02311 80135 0

31180 135